

זה האיש:

הכלי

במרתפי סומרפין מתגוללת, באחת הפינות, תמונת שמן גדולה של מנהל החברה, מאיר הלוי. היא נמצאת שם יחד עם כל שאר הגרסאות שיצאו מן השימוש, ונזכרת לה, מפעם לפעם, בזמנים הטובים, בימים ההם.

בימים ההם, כשסומרפין עדיין לא חלמה על פשיטת-רגל, כשכל האניות של הלוי עבדו במלוא הקיטור, והכניסו את מלוא הכסף, הגישו לו העובדים תמונת שמן, שצוירה בידי צייר ישראלי, על-פי תצלום. הם ידעו שהוא מתעניין מאוד בציור, וישמח לקבל מתנה כזאת.

מאיר הלוי באמת שמח. הוא שאל אמנם, בצניעות, "מה פתאום תמונה כזאת, מה אני? נפוליאון?" אבל הוא תלה אותה בדיוק שולחן החום, שם בחדר-ההנהלה, והירשה לכל אורח מכובד לעיין בה. עכשיו התמונה נמצאת במחסן, והלוי

גדולי המדינה התארחו

בביתו בשווייץ

כלפי חוץ - פזרן

וראוותו

500 אורחים לחתונת

בתו בהילמן

בלונדון, מתחנן שלא יעמידו אותו לדיון. הוא בן חמישים, שמנמן, נמוך, עם פני ילד-טוב. הוא דוקטור לכלכלה, ונהגו לומר עליו שהוא נשוי בכל-לב לעבודה שלו, מתמסר לה בלהט לא רגיל. מחוץ לעבודה הוא נשוי לאשה נחמדה, הנקראת חסידה ומכונה "פימה".

אוניית-המשא דניאלה של סומרפין נקראה על שם בתו, דניאלה.

הוא גר בדירת חמישה חדרים בג'נבה. את הרהיטים קנה בכלבו מקומי. השגעון שלו הם ציורים יקרים.

כאשר היה מגיע ארצה, התגורר בבתי המלון היקרים. עד שהורי אשתו מתו לפני שנה, והורישו לבתם דירה צנועה בת שני חדרים, בשדרות חן. הלוי הגדול, ואשתו, עברו לגור שם.

חיי הפרטים היו שונים לגמרי מן הידוע. רשם שעשה בציבור. בביתו חי חיים צנועים

מן האלבום הפרטי: עם ג

איר הלוי, בחליפת-ערב שחורה, משוחח עם מי שהי

מאוד, אכל גבינת קוטג' וסלט, וישן במיטה פשוטה. הוא לא החזיק מכונית פרטית, נסע במוניות, אבל בצאתו מהבית, עם ידידים או אנשי-עסקים, היה בזונז ראחתי, בילה במסעדות מפוארות ובמלונות מהודרים.

טיפ - עשר אנורות

ג'ם הוא וגם אשתו לא ביזבוזו כסף שלא לצרכי רושם או ייצוג. לפני זמן לא רב היתה אשתו במספרה של מלון דן. נתנה למניקוריסטית עשר אנורות בתור טיפ. המניקוריסטית נעלבה והחזירה לה את הכסף.

את בתם דניאלה חיתנו בדצמבר שעבר במלון הילטון, בנוכחות 500 איש. לכן היתה זו חתונה מסחררת בעושרה.

להלוי המון ידידים, ואף חבר אחד. רוב ידידיו הם אנשי-עסקים הקשורים איתו בקשרי עסקים, והוא אירח אותם בעיקר בג'נבה. בין הדימבקים הקבועים אצלו היו גדולי המדינה: מנחם בגין, אהרון בקר, שרים ו"חכים מרוב המפלגות. אנשי החברה הגבוהה של שווייץ - ובעיקר מנהלי בנקים ואליהן - ראו אותו מארח את שרי ישראל וגדוליה בקונטיילים מפוארים, עורך להם קבלות פנים וסיוורים מודרכים.

הוא אוהב להקיף את עצמו בבעלי-כשרון נמרצים. עורך-הדין שלו היה שמשון שפירא, בתקופה שעוד לא היה שר המשפטים. המנהל הכללי של חברתו

ח"כ ד"ר יוחנן באדר, בחברת חסידה הלוי, אשתו של האיש ששיחק במיליונים של המדינה - ותרם לקרנות מפלגתיות שונות.

בהרמוניה מושלמת של מסיבת קוקטייל, על סיפונה של ביל"ו.

חרות והגברת